

บทที่ 2

การแก้ปัญหาและขั้นตอนวิธีการ

สาระสำคัญ

การคิดเชิงคำนวณเป็นพื้นฐานของการแก้ปัญหาคอมพิวเตอร์ สำหรับการออกแบบขั้นตอนวิธีในการแก้ปัญหาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จำเป็นต้องระบุขั้นตอนการทำงาน รวมถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่ชัดเจน เช่น ข้อมูลเข้า ข้อมูลออก ขอบเขตของข้อมูลที่ต้องการ มนุษย์จึงจะสามารถเขียนโปรแกรมให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามคำสั่งได้

ตัวชี้วัด

1. ใช้เหตุผลเชิงตรรกะในการอธิบายและออกแบบวิธีการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตประจำวัน

ขอบข่ายเนื้อหา

- เรื่องที่ 1 การแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์
- เรื่องที่ 2 การระบุข้อมูลเข้า ข้อมูลออก และเงื่อนไขของปัญหา
- เรื่องที่ 3 การออกแบบขั้นตอนวิธี
- เรื่องที่ 4 การทำซ้ำ
- เรื่องที่ 5 การจัดเรียงและค้นคว้าข้อมูล

เวลาที่ใช้ในการศึกษา 15 ชั่วโมง

สื่อการเรียนรู้

- 1. หนังสือแบบเรียน วิทยาการคำนวณ รหัสรายวิชา พว3300102

เรื่องที่ 1 การแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์มีบทบาทในการปฏิวัติการทำงานในทุกภาคส่วนของสังคม การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์มีผลให้ประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มขึ้น ลดภาระงานที่ทำซ้ำๆ รวมถึงเพิ่มความแม่นยำของผลลัพธ์ที่ได้ ขั้นตอนวิธีที่จะสั่งงานให้คอมพิวเตอร์ทำงานได้ตรงตามความต้องการ ต้องผ่านการคิดวิเคราะห์และการออกแบบที่สมบูรณ์ครบถ้วน

ปัญหาที่สามารถแก้ไขด้วยคอมพิวเตอร์ไม่จำเป็นต้องเป็นปัญหาทางคณิตศาสตร์เสมอไป ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันก็ได้ อย่างไรก็ตาม โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต้องระบุขั้นตอนการทำงาน รวมถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ชัดเจน ดังนั้นก่อนจะแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์ จึงควรทำความเข้าใจกับปัญหาและความต้องการให้ชัดเจน แล้วจึงพัฒนาขั้นตอนวิธีที่สามารถใช้งานได้

การแก้ปัญหาเป็นกิจกรรมพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ปัญหาบางปัญหาสามารถหาคำตอบได้ในทันที ขณะที่บางปัญหาใช้เวลานานในการค้นหาคำตอบ อย่างไรก็ตามทุกคนต่างต้องการหาวิธีการในการแก้ปัญหาที่ทำให้ได้คำตอบที่ถูกต้องในเวลารวดเร็ว

ขั้นตอนการแก้ปัญหา มี 4 ขั้นตอน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ดังนี้

1. **วิเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของปัญหา** เป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดเงื่อนไข ข้อกำหนด รวมถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ของปัญหา ข้อมูลที่จำเป็นในการแก้ปัญหา ตรวจสอบว่ามีข้อมูลเพียงพอหรือไม่ จะหาข้อมูลเพิ่มเติมให้ครบถ้วนต่อการแก้ปัญหได้อย่างไร ข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้คืออะไร และจะตรวจสอบความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้ได้อย่างไร

2. **การวางแผนการแก้ปัญหา** เครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหา สำหรับการพัฒนาโปรแกรม อาจเลือกใช้รหัสจำลอง หรือผังงาน โดยวิธีการแก้ปัญหานั้นได้เรียกว่า **ขั้นตอนวิธีหรืออัลกอริทึม (Algorithm)** ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนในการแก้ปัญหาหรือการทำงานที่ชัดเจน

3. การดำเนินการปัญหา เป็นกระบวนการที่ได้วางแผนไว้มาปฏิบัติ หรือพัฒนาโปรแกรมเพื่อแก้ปัญหา โดยอาจใช้ภาษาโปรแกรมช่วยในการดำเนินการ

4. การตรวจสอบและประเมินผล ขั้นตอนนี้ จะทำควบคู่ไปกับขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหา โดยการตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ไม่ถูกต้อง หรือยังมีส่วนที่ต้องแก้ไขปรับปรุงอยู่ต้องย้อนกลับไปทำซ้ำตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนกว่าจะได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 2.1 การหาค่ามากที่สุดของจำนวนสามจำนวนที่กำหนดให้การแก้ปัญหา มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของปัญหา

ข้อมูลเข้า จำนวน 3 จำนวน ได้แก่ x , y และ z

ข้อมูลออกหรือสิ่งที่ต้องการ ตัวเลขที่มีค่ามากที่สุดของเลข 3 จำนวน

วิธีตรวจสอบความถูกต้อง ดำเนินการหาตัวเลขที่มากที่สุดด้วยตนเอง โดยกำหนดชุดตัวเลข 3 จำนวน เช่น 5, 4 และ 12 ในกรณีนี้ตัวเลขที่มีค่ามากที่สุด คือ 12

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการแก้ปัญหา

2.1 เปรียบเทียบ x และ y เพื่อหาค่ามากกว่าระหว่างสองจำนวน

2.2 นำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับ z เพื่อหาค่าที่มากกว่า

2.3 ค่าที่มากที่สุดคือ ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2.1

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการแก้ปัญหา

ดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนที่วางแผนไว้กับชุดตัวเลขที่กำหนด โดยสมมติ x , y และ z เป็น 5, 4 และ 8

3.1 เปรียบเทียบเพื่อหาค่าที่มากกว่าระหว่าง 5 และ 4 พบว่า 5 เป็นค่าที่มากกว่า

3.2 เปรียบเทียบเพื่อหาค่ามากกว่าระหว่าง 5 และ 8 พบว่า 8 เป็นค่าที่มากกว่า

3.3 ค่าที่มากที่สุดของ 5, 4 และ 8 คือ 8

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและปรับปรุง

เมื่อพิจารณาคำตอบที่ได้คือ 8 กับค่าที่เหลือซึ่งได้แก่ 5 และ 4 พบว่า 8 มีค่ามากกว่าค่าที่เหลือทั้งคู่ คำตอบนี้จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้องตามข้อกำหนดของสิ่งที่ต้องการ

แนวคิดข้างต้นใช้งานได้เนื่องจากว่าหากพิจารณาจำนวนสามจำนวนใด ๆ เมื่อ $x > y$ และ $y > z$ แล้ว $x > z$ ด้วย

จากตัวอย่างแม้ว่าเราจะไม่ได้นำค่า 8 มาเปรียบเทียบกับ 4 โดยตรง แต่เราได้นำมาเปรียบเทียบกับ 5 ซึ่ง 5 ถูกตรวจสอบมาก่อนหน้านี้แล้วมากกว่า 4 เพราะฉะนั้น 8 จึงมากกว่า 4 ด้วย

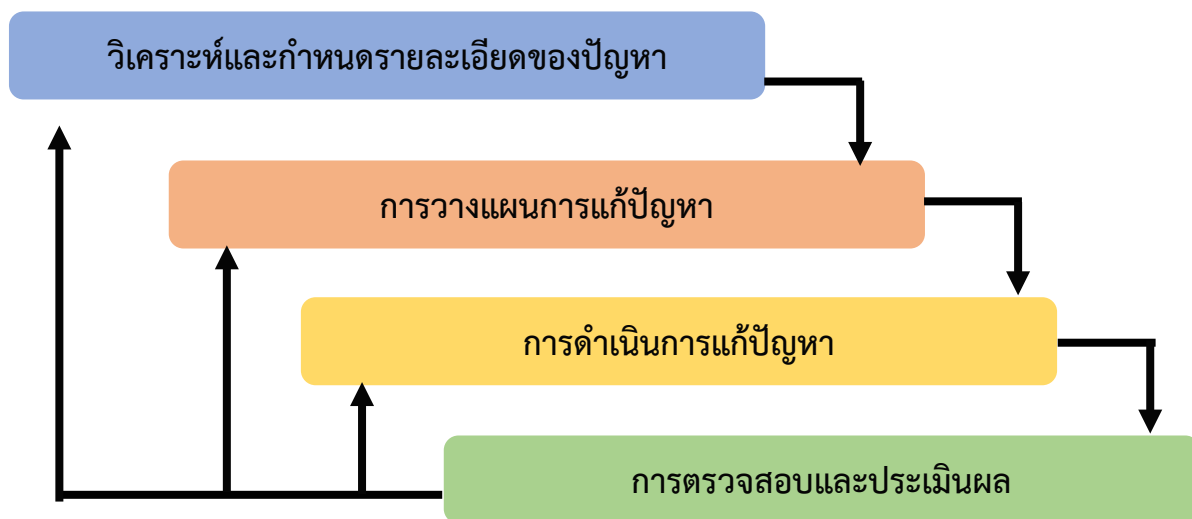
ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python การหาค่ามากที่สุดของจำนวนสามจำนวน (FindMaxNumber.py)

```

1  #การหาค่ามากที่สุดของจำนวนสามจำนวนที่กำหนด
2  #รับค่าจำนวนสามจำนวน
3  a=int(input("ป้อนจำนวนที่ 1 :"))
4  b=int(input("ป้อนจำนวนที่ 2 :"))
5  c=int(input("ป้อนจำนวนที่ 3 :"))
6
7  #นำจำนวนทั้งสามจำนวนมาเก็บไว้ใน List
8  num = list((a,b,c))    # ข้อมูลเข้าจำนวน 3 จำนวน เก็บอยู่ในรูปแบบ List
9
10 #เปรียบเทียบจำนวนทั้งสามจำนวน
11 nummax = num[0]        # ตั้งค่าสูงสุดเริ่มต้น
12 for n in num:          # ทำการวนซ้ำเพื่อเปรียบเทียบจำนวนแต่ละตัวใน List
13     if(n>nummax):      # ถ้าพบมากกว่าค่าสูงสุดเดิม
14         nummax = n    # ให้เปลี่ยนเป็นค่านั้น
15
16 print('จำนวนที่มากที่สุดคือ %.1d'%(nummax))

```

การแก้ปัญหา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังรูป คือ

เกร็ดความรู้

ข้อมูล

ข้อมูล หมายถึง ข่าวสาร เอกสาร ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของหรือเหตุการณ์ ที่มีอยู่ในรูปของตัวเลข ภาษา ภาพ สัญลักษณ์ต่างๆ ที่มีความหมายเฉพาะตัว ซึ่งยังไม่มี การประมวลเกี่ยวกับการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

เงื่อนไขที่ชัดเจน

เงื่อนไข หมายถึง ข้อแม้, ข้อจำกัด หรือข้อตกลง เงื่อนไขที่ชัดเจน คือการระบุ สิ่งต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้คอมพิวเตอร์ สามารถทำงานตามที่ต้องการ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ตัวแปร

ตัวแปร คือ ชื่อที่ใช้แทนข้อมูลขณะใดขณะหนึ่งในขั้นตอนวิธี เช่น การเลือกอาหารในรายการอาหาร พบว่า มีการใช้งานตัวแปร เช่น ตัวแปร Q, R และ S โดยทั่วไปแล้วในทางคอมพิวเตอร์ ตัวแปรจะถูกใช้เพื่อเก็บข้อมูล และอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงค่าได้ตามการทำงาน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ในการเขียนขั้นตอนวิธีอาจจะระบุค่า ให้กำหนดค่าให้กับตัวแปร หรืออาจใช้สัญลักษณ์ \leftarrow ในการเขียน เช่น

$x \leftarrow 10$ จะเป็นการระบุให้ตัวแปร x มีค่าเท่ากับ 10

$z \leftarrow z + 1$ จะเป็นการกำหนดให้เพิ่มค่าตัวแปร z ขึ้นอีก 1 กล่าวคือ ถ้าก่อนการทำงานตัวแปร z มีค่าเท่ากับ 10 หลังการทำงานตัวแปร z จะมีค่าเท่ากับ 11

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียนขั้นตอนวิธีนอกเหนือจากการใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ทั่วไป

\leftarrow , $:=$, \leftarrow , $=$	หมายถึง การกำหนดค่าให้ตัวแปร
!, ~ , -	หมายถึง นิเสธ
!= , <>	หมายถึง การไม่เท่ากัน
>=	หมายถึง การเปรียบเทียบมากกว่าหรือเท่ากับ
<=	หมายถึง การเปรียบเทียบน้อยกว่าหรือเท่ากับ
** , ^	หมายถึง การยกกำลัง

การแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์ นอกจากจะช่วยลดระยะเวลาในการตัดสินใจ ยังเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ปัญหา เมื่อข้อมูลมีจำนวนมากเกินกว่าที่มนุษย์จะคำนวณได้ ผู้เรียนจะได้ศึกษาวิธีการและแนวคิดอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถนำไปใช้การแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้

เรื่องที่ 2 การระบุข้อมูลเข้า ข้อมูลออก และเงื่อนไขของปัญหา

การแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์นั้น ก่อนที่จะระบุขั้นตอนวิธีที่ชัดเจนได้ จะต้องวิเคราะห์และทำความเข้าใจกับปัญหา เพื่อให้ทราบว่ามีข้อมูลอะไรบ้างที่สามารถใช้การประมวลผลได้มีเงื่อนไขต่างๆ อย่างไร ผลลัพธ์ที่ต้องการคืออะไร โดยจะแบ่งข้อที่เกี่ยวกับการทำงานออกเป็น 2 ส่วน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) คือ

1. ข้อมูลเข้า (Input) เป็นข้อมูลที่ใช้เพื่อประมวลผล
2. ข้อมูลออก (Output) เป็นข้อมูลผลลัพธ์ที่ต้องการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนนี้ นอกจากระบุว่าเป็นอะไรแล้ว ยังอาจจะระบุเงื่อนไขเพิ่ม เช่น ข้อมูลเข้าอาจมีการระบุขอบเขตหรือเงื่อนไข หรือข้อมูลออกอาจมีการระบุคุณสมบัติที่ต้องวิเคราะห์นี้ เป็นการระบุข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาให้ชัดเจน ซึ่งจำเป็นต่อการออกขั้นตอนวิธีที่ถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 1 ปัญหาการหา ห.ร.ม.

พิจารณาตัวอย่างปัญหาการหา ห.ร.ม. ผู้เรียนสามารถระบุข้อมูลเข้า ข้อมูลออก รวมทั้งเงื่อนไขได้ดังนี้

ข้อมูลเข้า : จำนวนเต็มบวกสองจำนวน a และ b

ข้อมูลออก : จำนวนเต็มบวกหนึ่งจำนวน c ที่มีคุณสมบัติดังนี้

- c เป็นจำนวนเต็มบวก
- c หาร a และ b ลงตัว
- c มีค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python ปัญหาการหา ห.ร.ม. (FindGDC.py)

```
1  #การหา ห.ร.ม. ของตัวเลข 2 จำนวน
2
3  #ข้อมูลเข้า (Input)
4  #รับค่าตัวเลขจำนวนเต็มตัวที่ 1
5  a=int(input("ป้อนจำนวนเต็มตัวที่ 1 : "))
6  #รับค่าตัวเลขจำนวนเต็มตัวที่ 2
7  b=int(input("ป้อนจำนวนเต็มตัวที่ 2 : "))
8
9  #ชุดคำสั่งการหา ห.ร.ม. ด้วยวิธีหารสั้น
10 n=min(a,b)
11 result=1
12 st = 2
13 num1=a
14 num2=b
15 while st<n:
16     if((num1%st == 0) and (num2%st == 0)):
17         result=result*st
18         num1=num1/st
19         num2=num2/st
20         st=1
21         st += 1
22
23 #ข้อมูลออก (Output)
24 #ตัวแปร c รับผลการคำนวณค่า ห.ร.ม. มาเก็บไว้
25 c=result
26 #แสดงผลลัพธ์
27 print("ห.ร.ม. ของ %d และ %d คือ %d"%(a,b,c))
```


ตัวอย่างที่ 2 คะแนนการตรวจแบบฝึกทักษะ

พิจารณาสถานการณ์สมมติต่อไปนี้

ครูได้ตรวจแบบฝึกทักษะของผู้เรียน 50 คน ประกาศคะแนนไว้หน้าห้อง หากต้องการหาคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และจำนวนคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคน ในกรณีนี้ ระบุข้อมูลเข้า ข้อมูลออกได้ดังนี้

ข้อมูลเข้า : รายการคะแนนแบบฝึกทักษะของผู้เรียน 50 คน

ข้อมูลออก : คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และคะแนนเฉลี่ย

แม้ว่าในหลาย ๆ กรณี การระบุข้อมูลเข้าและข้อมูลออกนั้น อาจไม่สามารถทำได้ อย่างชัดเจน แต่ความพยายามในการระบุข้อมูลทั้งสอง มักเป็นเงื่อนไขให้ต้องทำความเข้าใจกับปัญหามากขึ้น ลองพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3 แบ่งกลุ่มทำงาน

ผู้เรียนในห้องต้องการจัดกิจกรรมวันรักการอ่าน จากการประชุมทีมงานที่ต้องทำดังนี้

1. จัดบอร์ดหน้าห้องเกี่ยวกับวันรักการอ่าน
2. จัดเตรียมงานการประกวดวาดภาพ
3. เป็นกลุ่มผู้ประกวดวาดภาพ โดยมีสามกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน
4. อ่านกลอนวันรักการอ่าน
5. ร้องเพลงลูกทุ่ง

เพื่อให้ทุกคนได้ทำงานที่ต้องการทำหรืออย่างน้อยเป็นงานที่ยินดีทำ จึงได้ให้ผู้เรียนทุกคนกรอกข้อมูลว่าสามารถทำงานใดได้บ้าง และมีงานใดบ้างที่ต้องการทำเป็นพิเศษ โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้เรียนหนึ่งคนไม่ควรทำงานเกิน 2 อย่าง และผู้ประกวดวาดภาพไม่ควรเป็นคนจัดเตรียมงานประกวดวาดภาพ จากข้อมูลดังกล่าว ต้องการจัดกลุ่มว่าผู้เรียนคนใด จะทำงานใดบ้าง สามารถระบุข้อมูลเข้าและข้อมูลออกได้ดังนี้

ข้อมูลเข้า : รายการของงานทั้งหมด ข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคน
ที่ระบุว่าสามารถทำงานใดได้บ้างและต้องการทำงานใดเป็นพิเศษบ้าง

ข้อมูลออก : ข้อมูลที่ระบุว่าผู้เรียนคนใดทำงานอะไร โดยมีเงื่อนไข
ดังนี้

- ผู้เรียนควรได้ทำงานที่ตนเองเลือกกว่าสามารถทำงานนั้นได้
- ถ้าเป็นไปได้ผู้เรียนควรได้ทำงานที่ตนเองเลือกกว่าอยากทำ

เป็นพิเศษ

- ผู้เรียนแต่ละคน ควรมีงานที่ต้องทำอย่างน้อย 1 อย่าง แต่ไม่ควรเกิน 2 อย่าง

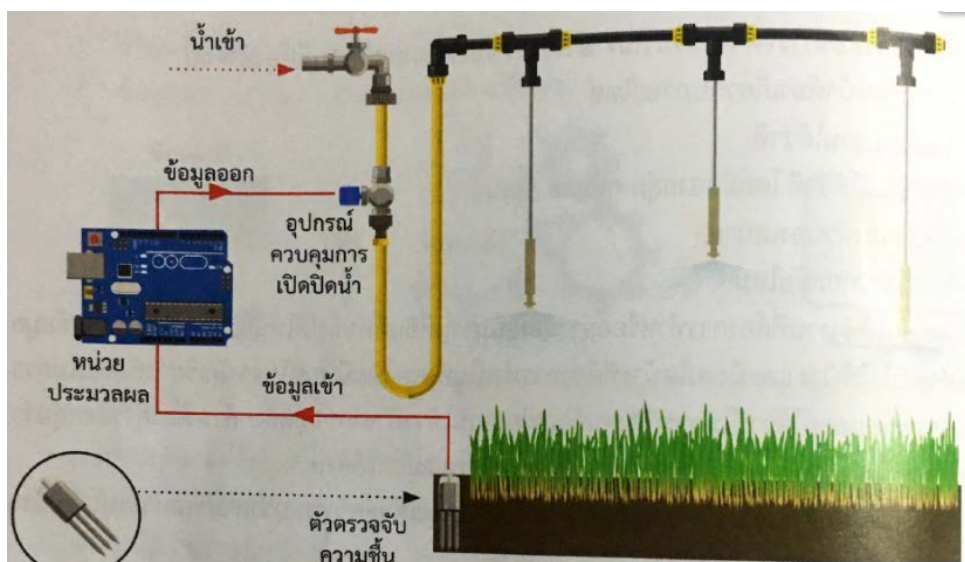
- ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มผู้ประกวดวาดภาพ ไม่ควรเป็นผู้เตรียมงานประกวดวาดภาพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ผู้เรียนอาจจะพบปัญหา เมื่อเริ่มดำเนินการ เช่น ถ้าผู้เรียนบางคนไม่ระบุงานที่สามารถทำได้ ก็จะทำให้ไม่สามารถจัดกลุ่มได้ สังเกตว่า

การระบุข้อมูลที่ชัดเจน ทำให้สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจะช่วยปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ ได้ดีกว่าเดิม ในกรณีนี้ เพื่อให้สามารถจัดกลุ่มได้ อาจเพิ่มเงื่อนไขให้ผู้เรียนทุกคนต้องเลือกงานที่สามารถทำได้อย่างน้อยหนึ่งอย่าง

ตัวอย่างที่ 4 อุปกรณ์รดน้ำต้นไม้อัตโนมัติ

ตัวอย่างนี้จะพิจารณาการสร้างอุปกรณ์ เพื่อตรวจสอบระดับความชื้นของดิน ถ้าดินแห้งจะสั่งให้ระบบรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติ แสดงดังรูป (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ระบบการรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติ

ที่มาภาพ : หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (วิทยาการคำนวณ)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กระทรวงศึกษาธิการ, 2562

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการได้สรุปไว้ว่า ระบบการรดน้ำต้นไม้อัตโนมัตินี้ มีการรับและสั่งงานระหว่างคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์อื่น เช่น ตัวตรวจจับ (Sensor) เพื่อใช้อ่านข้อมูลจากสภาพแวดล้อมหรือจากสิ่งที่สนใจ โดยข้อมูลเข้า คือ ระดับความชื้นของที่อ่านจากตัวตรวจจับ และเครื่องคอมพิวเตอร์จะประมวลผลเพื่อสั่งงาน ไปยังอุปกรณ์ควบคุมการเปิด-ปิด ดังนั้นข้อมูลออกในกรณีนี้คือ สัญญาณควบคุมอุปกรณ์ เปิด-ปิดน้ำ โดยสรุปสามารถระบุข้อมูลเข้าและข้อมูลออกได้ดังนี้

ข้อมูลเข้า : ระดับความชื้นของดิน (ผ่านทางตัวตรวจจับ)

ข้อมูลออก : สัญญาณควบคุมการเปิด-ปิดน้ำ

เรื่องที่ 3 การออกแบบขั้นตอนวิธี

ทักษะการคิดเชิงคำนวณ เช่น การแยกส่วนประกอบและการย่อยปัญหา การหารูปแบบ และการคิดเชิงนามธรรม สามารถนำมาใช้ในการออกแบบขั้นตอนวิธี เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ การออกแบบไม่มีขั้นตอนที่ตายตัว จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ และการฝึกฝน จึงเป็นสิ่งที่ท้าทาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนในอนาคต (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ตัวอย่างที่ 1 การตัดสินใจรดน้ำในโรงเรือนของระบบรดน้ำในโรงเรือนอัตโนมัติ

การตัดสินใจรดน้ำในโรงเรือน ในขั้นตอนวิธีของระบบรดน้ำในโรงเรือนอัตโนมัติ ระบบจะต้องอ่านข้อมูลความชื้นในดิน แล้วเปรียบเทียบกับค่าที่กำหนดไว้ (สมมติค่าความชื้นที่กำหนดเป็น 0.5 หน่วย) หากค่าความชื้นต่ำกว่าค่าที่กำหนดระบบส่งสัญญาณเปิดน้ำ และหากมีค่าความชื้นเกินกว่าหรือเท่ากับค่าที่กำหนดไว้ระบบส่งสัญญาณปิดน้ำ

ในส่วนการทำงานหลักของขั้นตอนวิธี คือ การตัดสินใจรดน้ำในโรงเรือน มีการทำงานตามลำดับดังนี้

1. อ่านค่าความชื้นในดิน
2. ให้ X แทนค่าความชื้นดังกล่าว
3. ถ้า $X < 0.5$ แล้วระบบส่งสัญญาณเปิดน้ำ
4. ถ้าเงื่อนไขไม่เป็นจริงระบบส่งสัญญาณปิดน้ำ

ส่วนของขั้นตอนวิธีดังกล่าวเป็นการตัดสินใจเพียงครั้งเดียว ดังนั้นเพื่อความสมบูรณ์ของขั้นตอน วิธีที่จะทำให้ระบบรดน้ำในโรงเรือน มีการอ่านค่าและส่งสัญญาณควบคุมจะต้องทำสม่ำเสมอ จึงต้องสั่งให้ขั้นตอนวิธีด้านบนทำงานซ้ำๆ ต่อเนื่องกันไป

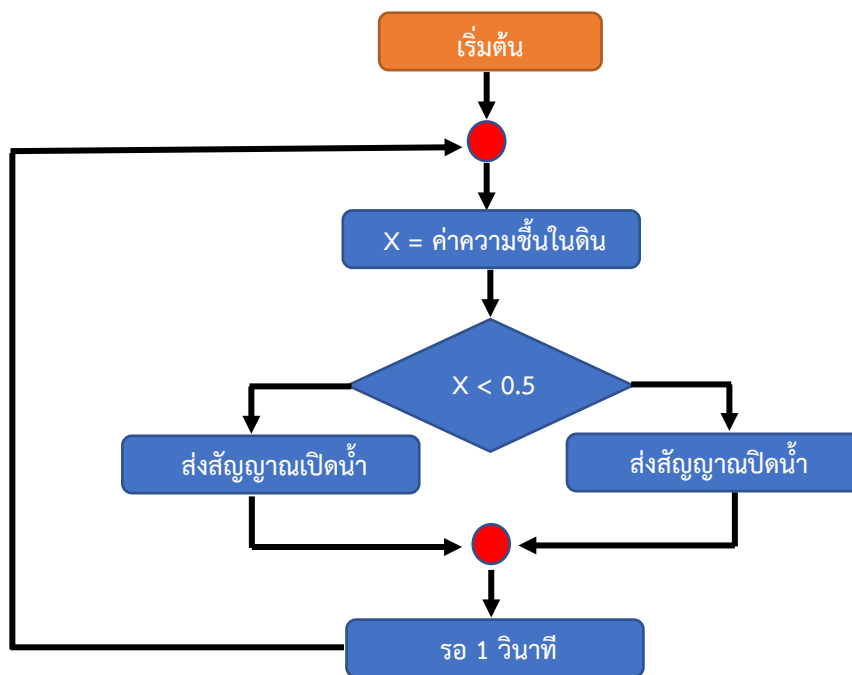
ขั้นตอนวิธี : ควบคุมการเปิด-ปิดน้ำของเครื่องรดน้ำในโรงเรือน

ข้อมูลเข้า : ความชื้นของดิน

ข้อมูลออก : สัญญาณเปิด-ปิดน้ำ

1. ทำซ้ำทุก ๆ 1 วินาที
 - 1.1 อ่านค่าความชื้นของดิน
 - 1.2 ให้ X แทนค่าความชื้นดังกล่าว
 - 1.3 ถ้า $X < 1$ แล้ว
 - 1.3.1 ส่งสัญญาณเปิดน้ำ
 - ถ้าเงื่อนไขไม่เป็นจริง
 - 1.3.2 ส่งสัญญาณปิดน้ำ

ขั้นตอนวิธีดังกล่าวเขียนเป็นผังงานได้ดังนี้

ผังงานระบบการรดน้ำในโรงเรือนอัตโนมัติ

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python
การตัดสินใจรดน้ำต้นไม้ของระบบรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติ (WaterThePlants.py)

```
1 import time
2
3 while True:
4     #ค่าตัวแปร H รับสัญญาณข้อมูลจากเครื่องมือวัดความชื้น
5     H = float(input("ทดลองป้อนค่าความชื้นของดิน (ค่าระหว่าง 0.01-2.00) :"))
6     if H<0.1:          # เปรียบเทียบค่าความชื้นที่รับเข้ามากับค่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้
7         signal="เปิดน้ำ"      # ถ้าเงื่อนไขเป็นจริงส่งสัญญาณ "เปิดน้ำ"
8     else:
9         signal="ปิดน้ำ"      # ถ้าเงื่อนไขไม่เป็นจริงส่งสัญญาณ "ปิดน้ำ"
10
11     print('ค่าความชื้นของดินเท่ากับ %f' %(H))
12     print("ส่งสัญญาณ : "+ signal)
13
14     #กำหนดเวลารอคอย 1 วินาที สำหรับรับค่าตัวแปร H ค่าใหม่
15     time.sleep(1)
```


ตัวอย่างที่ 2 การคำนวณคะแนนสอบ

พิจารณาสถานการณ์ที่ต้องการคำนวณคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในห้อง โดยมีข้อมูลเข้าและข้อมูลออก (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ดังนี้

ข้อมูลเข้า : รายการคะแนนสอบของผู้เรียน 40 คน

ข้อมูลออก : คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย

ปัญหานี้สามารถแบ่งได้เป็นสามส่วน คือ การหาคะแนนสูงสุด การหาคะแนนต่ำสุด และการคำนวณคะแนนเฉลี่ย จะเริ่มพิจารณาจากปัญหาการหาคะแนนสูงสุดก่อน ในการออกแบบนั้น จะเริ่มสังเกตวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการหาค่าสูงสุดของข้อมูล

โดยทั่วไปแล้ว ถ้ามีจำนวนข้อมูลน้อย ผู้เรียนสามารถหาค่าสูงสุดได้ทันที อย่างไรก็ตาม ถ้าข้อมูลอยู่คนละหน้า จะพบว่าระหว่างที่พลิกหน้าไปพิจารณาข้อมูล ผู้เรียนจะต้องจำค่าสูงสุดที่พบจากข้อมูลชุดแรก สังเกตว่าการตัดสินใจดังกล่าวจะเกิดขึ้นระหว่างที่พิจารณาข้อมูลไปที่ละจำนวนด้วย ผู้เรียนสามารถใช้แนวคิดนี้ ในการเขียนขั้นตอนวิธีได้ โดยในการจดจำค่า จะใช้ตัวแปรชื่อ Max แทนค่าสูงสุดที่พบขั้นตอนวิธีดังกล่าวแสดงได้ดังนี้

ขั้นตอนวิธี : หาค่าสูงสุดของข้อมูลในรายการ

ข้อมูลเข้า : รายการข้อมูล

ข้อมูลออก : ค่าสูงสุดของข้อมูล

1. พิจารณาข้อมูลตัวแรก ให้ Max มีค่าเป็นข้อมูลดังกล่าว
2. พิจารณาข้อมูลตัวถัดไป ทีละจำนวน
 - 2.1 เรียกข้อมูลตัวที่กำลังพิจารณาว่า x
 - 2.2 ถ้า $x > \text{Max}$ แล้ว
ให้ $\text{Max} \leftarrow x$
3. ตอบว่าค่าสูงสุดคือ Max

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python (FindMinMaxAvgScore.py)

```

11 #หาค่าคะแนนสูงสุดโดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนแต่ละตัว
12 max = score[0]           # ตั้งค่าสูงสุดเริ่มต้น
13 for x in score:         # ทำการวนซ้ำเพื่อเปรียบเทียบจำนวนแต่ละตัว
14     if(x>max):          # ถ้าพบมากกว่าค่าสูงสุดเดิม
15         max = x        # ให้เปลี่ยนเป็นค่านั้น

```

เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยคือคะแนนรวมหารด้วยจำนวนผู้เรียนในห้อง ซึ่งในที่นี้มีค่าเท่ากับ 40 คน ดังนั้นในการคำนวณคะแนนเฉลี่ยจะสนใจเฉพาะคะแนนรวม ผู้เรียนสามารถคำนวณคะแนนรวมด้วยการใกล้เคียงกับการหาค่าคะแนนสูงสุด โดยจะใช้ตัวแปร Total เก็บค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมด เมื่อเริ่มต้น จะให้ Total มีค่าเป็น 0 ขั้นตอนวิธีดังกล่าวแสดงได้ดังนี้

ขั้นตอนวิธี : หาผลรวมของข้อมูลในรายการ

ข้อมูลเข้า : รายการข้อมูล

ข้อมูลออก : ผลรวมของข้อมูล

1. ให้ Total มีค่าเป็น 0
2. พิจารณาข้อมูล ทีละจำนวนจนครบทุกจำนวน
 - 2.1 เรียกข้อมูลตัวที่กำลังพิจารณาว่า x
 - 2.2 ให้ Total \leftarrow Total + x
3. ตอบว่าผลรวม คือ Total

เมื่อคำนวณผลรวมได้แล้ว ค่าเฉลี่ยจะมีค่าเท่ากับ $Total \div 40$

การหาค่าเฉลี่ยโดยหารผลรวมด้วย 40 นั้น ใช้ได้กับกรณีที่มีข้อมูลจำนวน 40 จำนวน เท่านั้น สามารถแก้ไขขั้นตอนวิธีให้ทำงานได้ครอบคลุมมากขึ้น โดยนับจำนวนข้อมูลไปพร้อมๆ กับการหาผลรวม ขั้นตอนวิธีที่แก้ไขแล้ว เป็นดังนี้

ขั้นตอนวิธี : หาค่าเฉลี่ยของข้อมูลในรายการ

ข้อมูลเข้า : รายการข้อมูล

ข้อมูลออก : ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

1. ให้ Total มีค่าเป็น 0
2. ให้ Count มีค่าเป็น 0
3. พิจารณาข้อมูล ทีละจำนวน
 - 3.1 เรียกข้อมูลตัวที่กำลังพิจารณาว่า x
 - 3.2 ให้ Total \leftarrow Total + x
 - 3.3 ให้ Count \leftarrow Count + 1
4. ตอบว่าค่าเฉลี่ย คือ Total \div Count

ขั้นตอนในข้อ 3.2 และ 3.3 มีการกำหนดให้ Total มีค่าเป็น Total + x เพื่อเพิ่มค่าให้ตัวแปร Total และมีการกำหนดให้ Count มีค่าเป็น Count + 1 เพื่อเพิ่มค่าให้ตัวแปร Count การเขียนลักษณะนี้ จะพบเห็นได้บ่อยครั้งในการเขียนโปรแกรม ซึ่งแตกต่างจากการเขียนสมการทางคณิตศาสตร์

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python (FindMinMaxAvgScore.py)

```

17 #หาคะแนนเฉลี่ย
18 total=0
19 count=0
20 for x in score:
21     total=total+x           # หาผลรวมของคะแนนทั้งหมด
22     count=count+1         # หาจำนวนชุดข้อมูล
23 avgscore=total/count     # หาค่าเฉลี่ยคะแนน=คะแนนรวม/จำนวนชุดข้อมูล

```

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ
(2562) ได้อธิบายการออกแบบและพิจารณาเงื่อนไขดังนี้

1. การสร้างเงื่อนไขอย่างง่าย

การออกแบบเงื่อนไขที่ถูกต้องและชัดเจน จะเป็นปัจจัยสำคัญของการออกแบบขั้นตอนวิธี ซึ่งเงื่อนไขที่กำหนด อาจเป็นเงื่อนไขอย่างง่ายหรือเงื่อนไขที่ซับซ้อน โดยเงื่อนไขอย่างง่าย มักจะเป็นการเปรียบเทียบ มากกว่า น้อยกว่า หรือไม่เท่ากัน เช่น การหาค่าสูงสุด มีการใช้เงื่อนไข

ถ้า $x > \text{Max}$ แล้ว ให้ $\text{Max} \leftarrow x$

ขั้นตอนวิธีดังกล่าว มีการกำหนดให้การทำงานขึ้นกับเงื่อนไข “ $x > \text{Max}$ ” ซึ่งเป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุด โดยเปรียบเทียบค่าของตัวแปร x และค่าของตัวแปร Max

ตัวอย่างที่ 3 ตรวจสอบพิกัด

แผนที่ฉบับหนึ่ง มีอัตราส่วน 1 เซนติเมตร ต่อ 1 กิโลเมตร และมีการตีตารางพิกัด
ทุกๆ หนึ่งเซนติเมตร ถ้าพิกัดของโรงเรียนอยู่ที่ตำแหน่ง (2,3) พิกัดของร้านอาหาร
อยู่ที่ตำแหน่ง (x,y) ในแผนที่ ถ้าต้องการตรวจสอบว่าร้านอาหารมีระยะห่างจากโรงเรียน
ไม่เกิน 1 กิโลเมตรหรือไม่ จะระบุเงื่อนไขดังนี้

เงื่อนไข : จุด (x,y) ห่างจากจุด (2,3) ในแผนที่ไม่เกิน 1 เซนติเมตร

ในการตรวจสอบเงื่อนไขดังกล่าว อาจต้องใช้ไม้บรรทัดวัดระยะห่างในแผนที่ หรือ
ใช้ทฤษฎีบทพีทาโกรัส คำนวณระยะห่างของพิกัดร้านอาหาร (x,y) กับจุด (2,3) ได้เท่ากับ
 $\sqrt{(x-2)^2 + (y-3)^2}$ ดังนั้นสามารถเขียนเงื่อนไขดังกล่าวในอีกรูปแบบหนึ่งเป็น

เงื่อนไข : $\sqrt{(x-2)^2 + (y-3)^2} \leq 1$

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python ตรวจสอบหาพิกัด (CheckDistance.py)

```

1  import math
2  #ตรวจสอบระยะห่างร้านอาหารกับโรงเรียน
3
4  #รับค่าพิกัดตำแหน่งของร้านอาหาร
5  x=float(input("ป้อนพิกัด x บนแผนที่ของร้านอาหาร : "))
6  y=float(input("ป้อนพิกัด Y บนแผนที่ของร้านอาหาร : "))
7  print('พิกัดบนแผนที่ของร้านอาหาร คือ X = %f , Y = %f'%(x,y))
8
9  #พิกัดบนแผนที่ของโรงเรียน
10 XSchool=2
11 YSchool=3
12
13 #คำนวณระยะห่างระหว่างโรงเรียนกับร้านอาหาร
14 Distance=math.sqrt(pow(x-XSchool,2)+pow(y-YSchool,2))
15 print('ร้านอาหารห่างจากโรงเรียนเป็นระยะทาง %f กิโลเมตร'%(Distance))
16
17 #ตรวจสอบเงื่อนไขว่าระยะห่างเกินมีค่าเกิน 1 หรือไม่
18 if Distance<=1:
19     print("ร้านอาหารอยู่ห่างจากโรงเรียน ไม่เกิน 1 กิโลเมตร") # เมื่อเงื่อนไขเป็นจริง
20 else:
21     print("ร้านอาหารอยู่ห่างจากโรงเรียน เกิน 1 กิโลเมตร") # เมื่อเงื่อนไขไม่เป็นจริง

```

2. การสร้างเงื่อนไขด้วยตัวดำเนินการตรรกะ

เงื่อนไขบางเงื่อนไข เช่น “รถประจำทางถึงโรงเรียนแล้ว” หรือ “รถยนต์มีความเร็วเหมาะสม” เป็นเงื่อนไขที่ระบุด้วยประโยคที่ชัดเจน ในการออกแบบขั้นตอนวิธี เราสามารถใช้เงื่อนไขเช่นนี้ได้ อย่างไรก็ตามระหว่างที่เราวิเคราะห์บางครั้ง จะพบว่าเงื่อนไขที่ระบุด้วยประโยคลักษณะ ถ้าพิจารณาด้วยแนวคิดการแยกส่วนประกอบ และการย่อปัญหาอาจจะประกอบด้วยเงื่อนไขย่อย ๆ อื่นๆ เช่น เงื่อนไข “รถยนต์มีความเร็วที่เหมาะสม” อาจมีความหมายว่า รถยนต์มีความเร็วมากกว่า 40 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และไม่เกิน 90 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สังเกตว่าเงื่อนไขนี้ ประกอบด้วยเงื่อนไขย่อยสองเงื่อนไข และเชื่อมกันด้วยตัวดำเนินการตรรกะ “และ” นอกจากตัวดำเนินการ “และ” แล้ว ตัวดำเนินการที่พบบ่อยในการออกแบบขั้นตอนวิธี คือ “หรือ” และ “นิเสธ” (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

เรื่องที่ 4 การทำซ้ำ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้กล่าวถึงการทำงานรูปแบบเดียวกันซ้ำๆ หลายรอบ ซึ่งลักษณะการทำซ้ำ เช่น การทำซ้ำในรายการ การทำซ้ำด้วยเงื่อนไข

การทำซ้ำในรายการ

การทำซ้ำในรายการจะพิจารณาข้อมูลในรายการที่ละตัวจนครบทุกรายการ โดยมีรูปแบบการพิจารณาคือ

1. ให้ตัวแปร x แทนข้อมูลที่พิจารณาอยู่
2. ประมวลผลตัวแปร x

ตัวอย่างการทำซ้ำในรายการ

ถ้าผู้เรียนมีเงิน M บาท และมีรายการราคาสินค้า A สามารถเขียนขั้นตอนวิธี นับจำนวนสินค้าที่มีราคาไม่เกิน M บาทได้ดังนี้

ขั้นตอนวิธี : หาจำนวนสินค้าที่มีราคาไม่เกิน M บาท

ข้อมูลเข้า : ราคาสินค้าในรายการ A

ข้อมูลออก : จำนวนสินค้าที่มีราคาไม่เกิน M บาท

ให้ตัวแปร $count \leftarrow 0$

พิจารณาข้อมูลราคาสินค้าในรายการ A ทีละจำนวน จนครบ

2.1 ให้ x แทนข้อมูลราคาสินค้าที่พิจารณาอยู่

2.2 ถ้า x น้อยกว่าหรือเท่ากับ M แล้ว

ให้ $count \leftarrow count + 1$

คืนค่าจำนวนสินค้าเท่ากับ $count$

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python ตรวจสอบหาพิกัด (CheckPrice.py)

```
1 #เก็บข้อมูลราคาสินค้าจำนวน 50 ชิ้น ใน List
2 A=[18,42,36,25,37,23,42,37,41,16,28,47,33,35,44,48,49,25,28,29,26,
   24,45,21,38,38,31,44,35,37,31,39,26,28,29,24,25,34,26,43,65,78,90,
   85,100,75,89,63,71,94]
3
4 M=float(input("กรอกจำนวนเงินของคุณ (บาท) : "))
5
6 #กำหนดค่าตัวแปร count เป็น 0
7 count=0
8
9 # วนซ้ำเปรียบเทียบราคาสินค้ากับจำนวนเงิน
10 for x in A:
11     if x<=M:
12         count=count+1 #เพิ่มจำนวนรายการเมื่อเงื่อนไขเป็นจริง
13
14 print('มีสินค้าที่ราคาต่ำกว่า %d บาท จำนวน %d รายการ'%(M,count))
```


การทำซ้ำด้วยเงื่อนไข

การทำซ้ำแบบมีเงื่อนไขเป็นการทำซ้ำที่มีเงื่อนไขในการหยุดการทำซ้ำ

ตัวอย่าง ถ้าต้องการประมาณค่าของรากที่สองของ 10 ที่เป็นทศนิยม 3 ตำแหน่ง เขียนขั้นตอนวิธีได้ ดังนี้

ขั้นตอนวิธี : ประมาณค่ารากที่สองของ 10 ที่เป็นทศนิยม 3 ตำแหน่ง

ข้อมูลเข้า : -

ข้อมูลออก : ค่าประมาณของรากที่สองของ 10 ที่เป็นทศนิยม 3 ตำแหน่ง

1. ให้ $s \leftarrow 0$
2. ให้ $a \leftarrow 0$ (เก็บค่าประมาณที่ดีที่สุด)
3. ทำซ้ำในขณะที่ $s \leq 10$
 - 3.1 ถ้า $|s^2 - 10| < |a^2 - 10|$ แล้ว $a \leftarrow s$
 - 3.2 $s \leftarrow s + 0.001$
4. คืนค่า a และจบการทำงาน

จากขั้นตอนวิธีข้างต้นเป็นการทำซ้ำด้วยเงื่อนไข $s \leq 10$ ดังนั้นจะมีการทำซ้ำในข้อ 3.1 และ 3.2 จนกว่า s จะมีค่ามากกว่า 10

ตัวอย่างโปรแกรมภาษา Python ประมาณค่ารากที่สองของ 10
(ApproximateSqrt10.py)

```

1  #ประมาณค่ารากที่สองของ 10 ที่เป็นทศนิยม 3 ตำแหน่ง
2  s=0
3  a=0
4  # ทำซ้ำในขณะที่เงื่อนไข
5  while s<=10:
6      if abs(pow(s,2)-10)<abs(pow(a,2)-10): # ตรวจสอบเงื่อนไขเพื่อหาค่าที่ดีที่สุด
7          a=s                               # เก็บค่าประมาณที่ดีที่สุด
8          s=s+0.001                         # เพิ่มค่าให้กับ s
9
10 print('ค่าประมาณรากที่สองของ 10 ที่เป็นทศนิยม 3 ตำแหน่ง คือ %.3f'%(a))

```

ออกแบบขั้นตอนวิธีที่มีเงื่อนไขและการทำซ้ำ โดยใช้ code.org

หลักสูตร 1 (4-6 ปี) ที่ได้รับการออกแบบสำหรับผู้เพิ่งเริ่มอ่านออกเขียนได้ ผู้เรียนจะสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา และมีความอดทนกับงานที่ยากลำบาก เมื่อจบหลักสูตรนี้ ผู้เรียนจะสร้างเกมหรือเรื่องราวที่เป็นของเขาเองขึ้นมา

Course 1

หลักสูตร 2 (6-18 ปี) ได้รับการออกแบบมาสำหรับผู้เรียนที่สามารถอ่านได้และไม่มีประสบการณ์ในการเขียนโปรแกรมมาก่อน ผู้เรียนจะได้สร้างโปรแกรมในการแก้ปัญหา และพัฒนาเกมแบบโต้ตอบหรือเรื่องราวที่พวกเขาสามารถแบ่งปันได้

Course 2

หลักสูตร 3 (8-18 ปี)

Course 3

หลักสูตร 4 (10-18 ปี)

Course 4

เรื่องที่ 5 การจัดเรียงและค้นหาข้อมูล

ในบทเรียนนี้จะได้เรียนรู้กับขั้นตอนวิธีพื้นฐานในการจัดเรียงข้อมูล (Sort) และการค้นหาข้อมูล (Search) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กันที่ใช้ในการแก้ปัญหาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน

การจัดเรียงข้อมูล

กิตติ์ชญาห์ เมธาวรรักษ์ (2563) กล่าวว่า การจัดเรียงข้อมูลเป็นสิ่งที่พบบ่อยเสมอเมื่อต้องการประมวลผลข้อมูลเป็นจำนวนมาก เช่น ครูตรวจข้อสอบของผู้เรียน และต้องการบันทึกคะแนนลงสมุดบันทึกคะแนนผู้เรียนที่มีการเรียงเลขที่เอาไว้ การเรียงลำดับข้อมูลด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสมจะทำให้การค้นหาข้อมูล ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปการเรียงลำดับจำนวนเต็ม อาจใช้การจัดเรียงข้อมูลได้ 2 แบบ คือ

1. การจัดเรียงแบบเลือก (Selection sort)

การเรียงลำดับแบบเลือก เป็นขั้นตอนวิธีการเรียงลำดับอย่างง่ายโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบ ทำงานโดยการหาค่าเหมาะสมที่สุด (ค่ามากที่สุดหรือน้อยสุด) ที่อยู่ในรายการส่วนที่ยังไม่เรียงและนำค่าเหมาะสมที่สุดนั้นมาต่อท้ายของส่วนที่เรียงแล้ว

ที่มาภาพ : <https://krukitchaya.wordpress.com/ม-4-เทอม-1/เทคโนโลยีวิทยาการคำนวณ/8-การจัดเรียงและค้นหาข้อมูล/>

2. การเรียงลำดับแบบแทรก (Insertion sort)

การเรียงลำดับแบบแทรก เป็นขั้นตอนวิธีการเรียงลำดับอย่างง่าย ทำงานโดยจะแบ่งข้อมูลในรายการเป็นสองส่วนคือส่วนที่เรียงแล้วและส่วนที่ยังไม่เรียง แน่แน่นอนว่าในตอนเริ่มแรกส่วนที่เรียงแล้วก็จะมียังน้อยหนึ่งตัว และจะเริ่มหยิบข้อมูลตัวหนึ่งของส่วนที่ยังไม่เรียงมาเปรียบเทียบเพื่อหาตำแหน่งที่เหมาะสมในการแทรกลงในข้อมูลส่วนที่เรียงแล้ว ลักษณะเดียวกับการเรียงไพ่ในมือ ดังนั้นการเรียงลำดับแบบแทรกจึงไม่เหมาะในการทำงาน ในรายการที่มีจำนวนสมาชิกมากๆ (กิตติ์ชญาท์ เมธาวรรักษ์, 2563)

การค้นหาข้อมูลแบบตามลำดับ (Sequential Search)

การค้นหาข้อมูลแบบลำดับ (Sequential Search) การหาข้อมูลแบบเป็นลำดับขั้นตอน โดยจะค้นหาตั้งแต่ตัวแรกเรียงลำดับไปที่ละตัวจนกว่าจะพบข้อมูลที่ต้องการหรือเปรียบเทียบไปจนถึงตัวสุดท้าย การค้นหาวิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายที่สุด อัลกอริทึมในการค้นหาไม่ซับซ้อนสามารถใช้กับข้อมูลที่เรียงลำดับแล้วหรือข้อมูลที่ยังไม่ได้เรียงลำดับก็ได้ โดยผลลัพธ์จากการค้นหาข้อมูล จะมีความเป็นไปได้อยู่ 2 แบบ คือ

1. พบตำแหน่งข้อมูล ที่ต้องการภายในลิสต์ (Successful Search)
2. ไม่พบตำแหน่งข้อมูล ที่ต้องการภายในลิสต์ (Unsuccessful Search)

การค้นหาข้อมูลแบบทวิภาค (Binary Search)

การค้นหาข้อมูลแบบทวิภาค เหมาะสำหรับค้นหาข้อมูลที่มีการเรียงลำดับอยู่แล้ว โดยการค้นหาแต่ละรอบจะลดขอบเขตการค้นหาที่ละครึ่ง การค้นหาข้อมูลแบบทวิภาคมีประสิทธิภาพดีมากและเป็นแนวคิด หลักในการพัฒนาระบบฐานข้อมูล หลังพิจารณาข้อมูลแต่ละครั้ง ขอบเขตของดัชนีที่เป็นไปได้จะลดลงประมาณครึ่งหนึ่ง ถ้าข้อมูลในรายการมีจำนวน n ตัว จำนวนรอบที่ต้องทำงานจะเท่ากับจำนวนครึ่งในการลดค่าขอบเขตที่เป็นไปได้จาก n ที่ละครึ่งจนเหลือค่าเท่ากับ 1 ซึ่งค่าดังกล่าวสอดคล้องกับฟังก์ชันลอการิทึม (logarithm) ฐาน 2 ของ n ดังนั้นความซับซ้อนของ ขั้นตอนวิธีการค้นหาแบบทวิภาคจะแปรผันตรงกับ $\log_2 n$ นั่นคือเรา สามารถเขียนว่าการค้นหาแบบทวิภาคมีความซับซ้อนเป็น $O(\log_2 n)$ (กิตติ์ชญาท์ เมธาวรรักษ์, 2563)

เทคนิคการค้นหาข้อมูลด้วยวิธีนี้

1. กำหนดข้อมูลที่ต้องการค้นหาและทำการเรียงข้อมูลตามความต้องการเรียงจากมากไปน้อย หรือจากน้อยไปมากก็ได้
2. ทำการแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน แล้วทำการหาค่ากลาง
3. เมื่อทราบแล้วว่าค่าของคีย์ฟิลด์อยู่ครึ่งแรกหรือครึ่งหลังแล้ว ก็จะนำข้อมูลในครึ่งดังกล่าวทำการหาค่ากลางอีก ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งได้ข้อมูลที่ต้องการ หรือจนกระทั่งไม่สามารถแบ่งข้อมูลได้อีก

จะเห็นได้ว่า Binary Search สามารถหาข้อมูลที่ต้องการได้เร็วกว่า Sequential Search เมื่อมีจำนวนข้อมูลจำนวนมาก แต่ถ้าหากมีข้อมูลน้อยๆ และสิ่งที่ต้องการหาขึ้นอยู่กับเป็นต้นๆ ก็จำทำให้การหาแบบ Sequential Search เร็วกว่า (กิตติ์ ชญาห์ เมธวรารักษ์, 2563)

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 2

พิจารณารายการข้อมูลต่อไปนี้

8, 9, 13, 35, 42, 44, 50, 54, 58, 60, 61, 62, 77, 84, 86, 90, 92, 96

ให้เขียนข้อมูลจากรายการลงในตารางด้านล่างให้ตรงตามดัชนีในแถวแรก

ดัชนี	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
ข้อมูล									58									

จากนั้น ให้แสดงการทำงานของขั้นตอนวิธีในการหา 62 ในรายการดังกล่าว โดยเติม ค่าตัวแปร เมื่อเริ่มต้นการทำงานในแต่ละรอบ

n =

รอบที่	Left	Right	Mid	x	ผลการเปรียบเทียบ Target
1	1	18	9	58	น้อยกว่า
2	10	18			
3					
4					
5					